

فصلنامه علمی - پژوهشی مدیریت دارایی و تأمین مالی
سال دوم، شماره سوم، شماره پیاپی (ششم) پاییز ۱۳۹۳
تاریخ دریافت: ۹۲/۵/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۱۹
صفحه: ۱ - ۱۶

بررسی و آزمون قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی غیرعادی در بورس اوراق بهادار تهران طی سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۸۱

سارا شهریاری^{۱*}، فرشاد سلیم^۲

^۱- دانشجوی دکتری مدیریت مالی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

sara_shahryary@yahoo.com

^۲- عضو هیأت علمی حسابداری دانشگاه پیام نور آمل و دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

mahmoudiazar@ut.ac.ir

چکیده

در این مقاله با استفاده از رویکرد ژی (۲۰۰۱)، به بررسی قیمت‌گذاری عقلابی جریان‌های نقدی ناشی از عملیات، اقلام تعهدی عادی و اقلام تعهدی غیرعادی برآورده، توسط بازار پرداختیم تا مشخص شود آیا قیمت سهام، برآورد عایدی‌های سال بعد را با توجه به این اجزای سه‌گانه به درستی نشان می‌دهد یا خیر. پس از انجام برآوردها مشخص گردید، بازار تداوم جریان‌های نقدی ناشی از فعالیت‌های عملیاتی را کم برآورد کرده و بنابراین آن را پایین قیمت‌گذاری می‌کند. بر عکس، بازار تداوم اقلام تعهدی عادی و غیرعادی را بالا برآورد کرده و بنابراین آنها را بالا قیمت‌گذاری می‌کند. اگرچه به نظر می‌رسد بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را بیش از اقلام تعهدی عادی، بالا قیمت‌گذاری می‌کند.

واژه‌های کلیدی: عایدی‌های حسابداری، اقلام تعهدی، اقلام تعهدی غیرعادی، جریان‌های نقدی.

اطلاعاتی تأثیرگذار بر قیمت بازار اوراق بهادار است. تقاضای اطلاعاتی سرمایه‌گذاران از طریق تجزیه و تحلیل جریان‌های نقدی بهتر برآورده می‌شود؛ زیرا جریان‌های نقدی، مضاف بر این که پیش‌بینی سود نقدی آتی و پرداخت اقساط وام و سایر پرداخت‌ها را تسهیل می‌کند، از توانایی شرکت برای ادامه حیات و تدوام فعالیت، تصویر بهتری ارایه می‌دهد و تحت تأثیر مسایل اندازه‌گیری قرار نمی‌گیرد[۱۲].

یافته‌های پژوهش‌های قبلی در خصوص محتوای اطلاعاتی حسابداری، اساساً پشتونه فرضیه‌های زیر هستند: ۱- هم جریان‌های نقدی و هم اقلام تعهدی، دارای محتوای اطلاعاتی مازاد در ارتباط با بازده سهام هستند، و ۲- قدرت توضیحی عایدی‌های حسابداری، در مقایسه با جریان‌های نقدی، بسیار بیشتر است [۱۶]. تعمیم چنین یافته‌هایی به بورس اوراق بهادار تهران، موضوعی برای پژوهش‌های تجربی است، هرچند بورس اوراق بهادار تهران و بورس‌های توسعه یافته، قوانین و الزام‌های گزارشگری یکسانی ندارند و اغلب تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای به لحاظ ساختار مالکیت در آن‌ها وجود دارد. برخلاف بورس‌های توسعه یافته که دارای ساختار مالکیت گسترده‌ای هستند، در بورس اوراق بهادار تهران، اغلب ساختار مالکیت در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس، بسیار مت مرکز است. چنین محیطی می‌تواند به لحاظ فعالیت‌های سهامداران عمدۀ برای مدیریت عایدی‌ها، ریسک بسیار بالایی داشته باشد. چنین وضعیتی به کاهش کیفیت عایدی‌های حسابداری و در نتیجه، ارتباط ضعیف‌تر آن با بازده سهام در همان زمان منجر می‌شود.

اقلام تعهدی، بیانگر تفاوت میان عایدی‌های حسابداری شرکت و جریان‌های نقدی مربوطه است. اقلام تعهدی مثبت و بزرگ، حکایت از آن دارد که

مقدمه

بررسی نقش عایدی‌های حسابداری در تعیین قیمت اوراق بهادار، در صدر پژوهش‌های حسابداری و مالی جای دارد. چنین پژوهش‌هایی با کارهای بال و براون (۱۹۶۸) و بیور (۱۹۶۸) شروع شد و طی چهار دهه اخیر، پژوهش‌های حسابداری به طرح موضوع‌های زیادی از مباحث نظری و کارهای تجربی در خصوص روابط بین عایدی‌های حسابداری و ارزش شرکت منجر شده است [۱۰].

امروزه تحلیل گران اوراق بهادار، مدیران شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران، همگی به گزارش عایدی‌های شرکت‌ها، بسیار توجه می‌کنند. اخباری که بیان می‌دارد عایدی‌های شرکت کمتر از میزان مورد انتظار است، می‌تواند به سرعت به کاهش قیمت سهام منجر شود. از سوی دیگر، شرکت‌هایی که انتظارات از عایدی‌های را برآورده می‌سازند، از سوی بازار پاداش می‌گیرند[۵]. عایدی‌های حسابداری مشکل از اقلام تعهدی و جریان‌های نقدی است و به عنوان مهمترین اقلام اطلاعاتی ارایه شده در صورت‌های مالی تلقی می‌شود[۱۳]. هیأت تدوین استانداردهای حسابداری^۱ معتقد است که تمرکز اصلی گزارشگری مالی، باید معطوف بر عایدی‌های حسابداری باشد، نه جریان‌های نقدی؛ «زیرا اطلاعات ارایه شده در خصوص عایدی‌های شرکت که بر مبنای حسابداری تعهدی تهیه شده است، در مقایسه با اطلاعات محدود شده به جنبه‌های مالی دریافت‌ها و پرداخت‌های نقدی، اطلاعات بهتری را در رابطه با وضعیت موجود شرکت و توانایی تولید جریان‌های نقدی مطلوب، فراهم می‌آورد (FASB, 1987). هرچند بنابر اعتقاد برخی از حسابداران، جریان‌های نقدی، اصلی‌ترین منبع

1. FASB

نقدي حاصل از فعالیت‌های عملیاتی است. هادسون و استیونسون (۲۰۰۰) به شواهد مستدلی مبنی بر مربوط بودن ارزش سهام با عایدی‌های حسابداری و جریان‌های نقدي در استرالیا دست یافتند.^[۱۰]

سابرمانیام (۱۹۹۶) در بررسی‌های خود دریافت که بازار، اقلام تعهدی غیرعادی مدل برآورده جونز (۱۹۹۱) را قیمت‌گذاری می‌کند و این اقلام رابطه مثبتی با توانایی سودآوری آتی شرکت دارد. البته، مشاهدات سابرمانیام (۱۹۹۶) در خصوص این‌که اقلام تعهدی غیرعادی به طور مثبت با سودآوری آتی در ارتباط است، الزاماً بدين معنی نیست که بازار به طور عقلایی، این اقلام تعهدی را با توجه به ارتباط آن‌ها با سودآوری آتی (مثلاً عایدات)، قیمت‌گذاری می‌کند.^[۱۸]

السی چان و همکارانش (۲۰۰۹)، به بررسی این موضوع پرداختند که چگونه کیفیت اطلاعات حسابداری، بر مستند کردن بی‌قاعدگی اقلام تعهدی تأثیر دارد. آن‌ها در پژوهش‌های خود شرکت‌های بریتانیایی با کیفیت پایین اطلاعات حسابداری را مورد مطالعه قرار دادند و پس از معرفی استاندارد گزارشگری مالی شماره^۳، کاهش معنی‌داری را در قابلیت پیش‌بینی بازده منفی ناشی از اقلام تعهدی گزارش کردند. نتایج پژوهش‌های آن‌ها نشان داد که تغییر قوانین به منظور بهبود کیفیت اطلاعات حسابداری، می‌تواند قیمت‌گذاری نادرست اوراق بهادار در بازار سرمایه را کاهش دهد.^[۶]

دریک و همکارانش (۲۰۰۹) نیز نقش کیفیت افشا، در ارزش‌گذاری صحیح اقلام تعهدی و جریان‌های نقدي را بررسی کردند. آن‌ها به بررسی این مسأله پرداختند که آیا قیمت سهام شرکت‌هایی با کیفیت بالای افشا، تداوم جریان‌های نقدي و اقلام تعهدی را، درست منعکس می‌کند یا خیر؟ نتایج پژوهش‌های آنها

عایدی‌های ایجاد شده توسط شرکت، بیشتر از جریان‌های نقدي است. این تفاوت ناشی از به کارگیری روش‌های حسابداری در خصوص زمان‌بندی و میزان شناسایی درآمدها و هزینه‌ها است (به اصطلاح، «اصل شناسایی درآمد» و «اصل تطابق»).^[۵]

حسابداری تعهدی، هسته اصلی اندازه‌گیری عایدی‌های و گزارشگری مالی است. منطق اصلی در حسابداری تعهدی، عبارت است از این‌که، عایدی‌های حاصل از جریان‌های نقدي ناشی از عملیات، به علاوه اقلام تعهدی، در مقایسه با جریان‌های نقدي جاری و گذشته، به تنها‌ی، شاخص بهتری فراهم می‌کند.^[۴]

مطالعاتی که پیش‌تر در بازارهای پیشرفته‌ای چون ایالات متحده و بریتانیا، صورت گرفته، این موضوع را مورد بررسی قرار داده است که آیا اقلام تعهدی، به جریان‌های نقدي حاصل از فعالیت‌های عملیاتی، اطلاعاتی را اضافه می‌کنند که به موجب آن، توانایی عایدی‌های حسابداری در تبیین بازده سهام افزایش یابد. بارت و همکارانش (۲۰۰۹)، دریافتند که محتوای اطلاعاتی مازاد و نسبی عایدی‌های حسابداری و جریان‌های نقدي، در ارزشیابی سهام، در ایالات متحده، بریتانیا و کانادا (دارای قانون غیرمدون^۱، قدرت توپیچی بالاتری نسب به آلمان و ژاپن (دارای قانون مدون^۲ دارند. مارتینز (۲۰۰۳) به هیچ‌گونه شواهدی دال بر محتوای اطلاعاتی مازاد جریان‌های نقدي در فرانسه دست نیافت. کیو و همکارانش (۲۰۰۱) محتوای اطلاعاتی مازاد و نسبی عایدی‌های حسابداری، جریان‌های نقدي حاصل از فعالیت‌های عملیاتی و اقلام تعهدی در بازار سرمایه چین را مورد آزمون قرار داده و دریافتند که عایدی‌های حسابداری، هم دارای محتوای اطلاعات مازاد و هم نسبی در مقایسه با جریان‌های

1. Common Law
2. Code Law

ثقی و محمدی (۱۳۹۱)، در خصوصی پیش‌بینی جریان‌های نقدی آتی، محتوای اطلاعاتی اقلام تعهدی غیرعادی را بررسی کرده‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌دهد که بین اقلام تعهدی غیرعادی و جریان‌های نقدی آتی، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ اما این رابطه، با بالارفتن ریسک ورشکستگی، کاهش می‌یابد و معناداری خود را از دست می‌دهد. این نکته می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که اقلام تعهدی غیرعادی در شرکت‌هایی با وضعیت مناسب و با ریسک ورشکستگی پایین، ناشی از خطای برآورد نبوده و دربردارنده اطلاعات سودمندی در رابطه با عملکرد آتی این شرکت‌ها است [۱].

مهرانی و زارع زادگان (۱۳۹۲)، در پژوهشی دیگر، با در نظر گرفتن شرایط مالی شرکت‌ها، به بررسی رابطه بین کیفیت سود و جریان‌های نقدی عملیاتی آتی پرداخته‌اند. آن‌ها برای اندازه‌گیری کیفیت سود، از اقلام تعهدی غیرعادی، به عنوان متغیر توضیحی، در مدل‌های رگرسیونی پژوهش استفاده کردند و شرایط مالی شرکت‌ها را، یک بار به مترله متغیر تعديل کننده با استفاده از مدل احتمال ورشکستگی چاریتو، و بار دیگر از طریق تفکیک شرکت‌های عضو نمونه آماری به ورشکسته و غیر ورشکسته، با استفاده از مدل سیستم کلونی مورچگان، در مدل‌های آماری منظور نمودند و جریان‌های نقدی عملیاتی را به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفتند. نتایج این پژوهش نیز نشان می‌دهد که بین کیفیت سود و جریان‌های نقدی عملیاتی آتی، رابطه معناداری وجود دارد و این رابطه، تحت تأثیر شرایط مالی شرکت‌هاست [۳].

مشایخی و فدائی نژاد (۱۳۸۸)، در پژوهشی، به بررسی قدرت توضیح‌دهنده‌گی اقلام تعهدی غیرعادی در رابطه با رفتار بازده سهام پرداختند. شواهد پژوهش،

نشان داد که کیفیت بالاتر افشا، اثر کاهشی بر قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی و جریان‌های نقدی دارد [۸].

چنگ و همکارانش (۲۰۱۲) به منظور برآورد اقلام تعهدی غیرعادی، عملکرد سه مدل را مورد بررسی قرار دادند: مدل تعديل شده جونز، مدل جونز تعديل شده با جریان‌های نقدی عملیاتی و مدل جونز تعديل شده با بازده دارایی‌ها، در قالب دو رویکرد برآورده رگرسیون‌های خاص شرکت و رگرسیون‌های صنعت. آن‌ها به منظور ارزیابی مدل‌ها، از آزمون قیمت‌گذاری نادرست استفاده کردند و نشان دادند که مدل تعديل یافته با جریان‌های نقدی عملیاتی، عملکرد بهتری دارد. آنها به نتایجی مبنی بر عملکرد برتر مدل خاص شرکت نسبت به مدل صنعت دست نیافتند [۷].

اسلوان (۱۹۹۶) قیمت‌گذاری کل اقلام تعهدی توسط بازار را بررسی کرد. او دریافت که بازار، در تعیین ارزش بخش تعهدی عایداتی که کمتر استمرار داشتند، اشتباه می‌کند و در نتیجه، اقلام تعهدی را بیش از اندازه قیمت‌گذاری می‌کند [۱۷]. چنگ و یانگ (۲۰۰۳) دریافتند چنانچه مشاهده‌های جریان‌های نقدی نشأت گرفته از دهک‌ها دائمی باشد، جریان‌های نقدی، دارای محتوای اطلاعاتی مازاد خواهد بود. چاریتو، کلاب و اندره (۲۰۰۱)، با بسط مدل چنگ و یانگ، به دو نکته پی برند: یکی این که در بریتانیا، هر گاه عایدی‌های غیرمستمر باشند، با دخالت رشد و اندازه شرکت، جریان‌های نقدی، محتوای اطلاعاتی مازاد خواهند داشت؛ علاوه بر این، یافته‌ها حکایت از آن داشت که هم عایدی‌های و هم جریان‌های نقدی بر ارزشیابی شرکت‌هایی با رشد زیاد تأثیر می‌گذارد [۱۰].

معنی داری بزرگ‌تر از ضریب پیش‌بینی این اقلام تعهدی برای عایدات یک سال بعد باشد، آزمون میشکین(۱۹۸۳) نشان خواهد داد که بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را بیش از اندازه قیمت‌گذاری می‌کند. بر عکس، چنانچه ضریب ارزش‌گذاری به طرز معنی داری کمتر از ضریب پیش‌بینی باشد، این آزمون بیانگر این خواهد بود که بازار اقلام تعهدی غیرعادی را پایین قیمت‌گذاری^۱ می‌کند[۱۸]. از آنجا که ضریب پیش‌بینی، معیاری برای تداوم اقلام تعهدی غیرعادی است (بر طبق مطالعات فریمن و همکاران، ۱۹۸۲؛ اسلوان، ۱۹۹۶)، در این مقاله، هرگونه قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی غیرعادی، توسط بازار، به حساب قصور بازار در ارزیابی صحیح تداوم این اقلام تعهدی، گذاشته خواهد شد.

همچنین آزمون سبد مصون شده، در واقع بر حسب اقلام تعهدی غیرعادی جاری، در موقعیت خرید سهام شرکت‌هایی در منفی ترین دهک، و فروش سهام شرکت‌هایی در مثبت‌ترین دهک، سبدی را شکل می‌دهد. وجود شواهدی در خصوص این که سبد مصون شده، بازده‌های غیرعادی مثبت را در سال‌های آتی به همراه خواهد داشت، بدین معنی خواهد بود که بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را، در سال شکل‌گیری سبد بالا، قیمت‌گذاری می‌کند.

این مقاله در خصوص قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی غیرعادی توسط بازار، شواهدی فراهم کرده است و در کل یافته‌های این مقاله نشان می‌دهد که بازار اطلاعات حسابداری افشا شده به شکل عمومی را، کاملاً درک و تفسیر نمی‌کند. نتایج این پژوهش بیان می‌دارد که بازار اقلام تعهدی غیرعادی را، به این دلیل، بیش از اندازه قیمت‌گذاری می‌کند که سرمایه‌گذاران،

حاکی از این است که نسبت جریان‌های نقدی عملیاتی، به قیمت (OCF/P)، قدرت توضیح دهنده‌گی اقلام تعهدی برای بازده‌های آتی را شامل می‌شود و نتیجه می‌گیرد که نابهنه‌نگاری اقلام تعهدی، احتمالاً به قیمت‌گذاری نادرست سود منجر نمی‌شود. در این پژوهش، رابطه بین اقلام تعهدی (غیرعادی) با بازده‌های سالانه آتی و بازده‌ها در بازه‌های زمانی اعلان سودهای آتی، بررسی و همچنین تحلیل پرتfolیوی سرمایه‌گذاری صفر مورد آزمون قرار گرفته است[۲]. حیب(۲۰۰۸) به طور تجربی، به آزمون محتوای اطلاعاتی نسبی و مازاد عایدی‌ها و جریان‌های نقدی پرداخت و نقش برخی از عوامل خاص شرکت را، در تعديل محتوای اطلاعاتی در بورس بررسی کرد. نتایج پژوهش او نشان داد که: الف- هر چند تفاوت عایدی‌های با جریان‌های نقدی، به لحاظ آماری معنی دار نیست، قدرت توضیحی بالاتری در مقایسه با آن دارد. ب- هم عایدی‌های حسابداری و هم جریان‌های نقدی، در ارتباط با بازده سهام، محتوای اطلاعاتی مازاد دارند[۱۰].

در این مقاله از آزمون میشکین(۱۹۸۳) و روش آزمون سبد مصون شده، استفاده می‌شود تا این مسئله بررسی شود که آیا بازار قیمت اقلام تعهدی غیرعادی را با توجه به برآورد عایدات سال آتی، به طور عقلاًی تعیین می‌کند یا خیر؟ آزمون میشکین(۱۹۸۳) در برگیرنده مقایسه‌ای آماری است میان: ۱) معیار قیمت‌گذاری بازار برای اقلام تعهدی غیرعادی (به عبارتی، ضریب ارزش‌گذاری بازار برای اقلام تعهدی غیرعادی) و ۲) معیار توانایی اقلام تعهدی غیرعادی در پیش‌بینی عایدات یک سال بعد (به عبارتی، ضریب پیش‌بینی این اقلام تعهدی). چنانچه ضریب ارزش‌گذاری بازار برای اقلام تعهدی، به طرز

روش پژوهش انتخاب نمونه

جامعه آماری این پژوهش، کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار است. در این مقاله، داده‌های تمامی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، به جز شرکت‌های فعال در بخش واسطه‌گری و خدمات مالی از قبیل بانک‌ها، شرکت‌های لیزینگ، هلدینگ‌های تخصصی و شرکت‌های سرمایه‌گذاری، از سال ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۹ (دوره زمانی ۹ ساله) به عنوان نمونه جمع‌آوری، و مورد استفاده قرار گرفته است. همچنین بازدهی سالانه شرکت‌ها طی سال ۱۳۸۱ و ۱۳۸۹ نیز با استفاده از اطلاعات تاریخی موجود در بورس اوراق بهادار تهران، محاسبه و مورد استفاده قرار گرفته است. در مورد آزمون سبد مصون شده، از آنجا که به داده‌های بازدهی سهام تا سه سال بعد از دوره نمونه نیاز بوده و این داده‌ها به مدت سه سال به طور کامل پس از سال ۱۳۸۹ موجود نبوده‌اند، بنابراین تنها در این مورد، دوره نمونه تا ۶ سال کاهش یافته است. در ضمن، مشاهدات سال/شرکت با ویژگی‌هایی که در ادامه بیان می‌گردد، از مشاهدات نمونه خارج شده‌اند: ۱) مشاهدات سال/شرکتی که داده‌های کافی برای محاسبه اقلام تعهدی نداشته‌اند؛ ۲) مشاهدات سال/شرکتی که به دلیل متوقف بودن نماد معاملاتی، امکان محاسبه بازده سالانه برای آن‌ها وجود نداشته است؛^۳ ۳) هر متغیری در مدل جوئز، که مقدار آن بیشتر از سه انحراف معیار، از میانگین آن فاصله داشته است. نمونه نهایی شامل ۲۴۱ شرکت و ۱۲۵۶ مشاهده سال/شرکت، طی بازۀ زمانی ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۹ است.

استمرار این اقلام تعهدی را بیش از حد برآورد می‌کند.^[۱۸]

فرضیه‌های پژوهش

با توجه به مطالب فوق، فرضیه‌های این پژوهش به این شرح است:

H_0^1 : بازار هر سه جزء عایدات (جريان‌های نقدی، اقلام تعهدی عادی و اقلام تعهدی غیرعادی) را به طور عقلایی قیمت‌گذاری می‌کند.

$$\gamma_q^* = \gamma_q$$

H_0^2 : بازار توانایی جريان‌نقدی ناشی از فعالیت‌های عملیاتی را در پیش‌بینی عایدات سال بعد، درست قیمت‌گذاری می‌کند.

$$\begin{cases} H_0^2: \gamma_1^* = \gamma_1 \\ H_1^2: \gamma_1^* < \gamma_1 \end{cases}$$

H_0^3 : بازار اقلام تعهدی عادی را درست قیمت‌گذاری می‌کند.

$$\begin{cases} H_0^3: \gamma_2^* = \gamma_2 \\ H_1^3: \gamma_2^* > \gamma_2 \end{cases}$$

H_0^4 : بازار اقلام تعهدی غیرعادی را درست قیمت‌گذاری می‌کند.

$$\begin{cases} H_0^4: \gamma_3^* = \gamma_3 \\ H_1^4: \gamma_3^* > \gamma_3 \end{cases}$$

ساختار مقاله در ادامه به شرح زیر است: در بخش دوم، نمونه آماری و اندازه‌گیری متغیرها توصیف می‌شود. در بخش سوم، به شواهدی دال بر قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی غیرعادی توسط بازار اشاره می‌شود و در بخش چهارم نتیجه‌گیری مقاله ارایه می‌گردد.

است. مطابق با پژوهش ژی (۲۰۰۱)، در این مقاله نیز مدل جونز به صورت مقطعی برآورد می‌شود و مقدار پیش‌بینی شده از مدل جونز، به عنوان اقلام تعهدی عادی (NAC_t)، و جزء اخلاق مدل، به عنوان اقلام تعهدی غیرعادی (ABNAC_t)، در نظر گرفته می‌شوند. در این مقاله، به منظور در نظر گرفتن الزامات گزارشگری مالی، از بازده سالانه خرید و نگهداری^۱، طی یک دوره یک ساله، که چهار ماه پس از پایان سال مالی شرکت خاتمه می‌یابد، استفاده می‌گردد. مشابه اسلوان (۱۹۹۶)، بازده غیرعادی تعدیل شده به ازای اندازه (SIZEAJR_t) مورد استفاده قرار می‌گیرد که حاصل تفاوت میان بازده خرید و نگهداری سالانه شرکت و بازده سبد دهکی بر حسب اندازه بازار طی همان سال است که هر شرکت به آن تعلق دارد. در واقع شرکت‌ها، بر اساس ارزش بازار سهام خود، در انتهای هر سال تقویمی، دهک‌بندی می‌شوند. جدول ۱، آماره‌های توصیفی نمونه را ارایه می‌دهد. همانطور که ملاحظه می‌شود، متوسط اقلام تعهدی کل (۰/۲۸) منفی و میانه آن (۰/۰۲۶) منفی است و متوسط اقلام تعهدی غیرعادی، قابل توجه بوده و برخلاف آنچه انتظار می‌رود کوچک و نزدیک به صفر نیست.

تجزیه و تحلیل اطلاعات

در این مقاله از تعریف سابرامنیام (۱۹۹۶) برای عایدی‌ها، اقلام تعهدی و وجه‌نقد ناشی از عملیات استفاده شده است. عایدی‌ها (EARN_t)، در واقع سود قبل از اقلام غیرمتربه است و وجه‌نقد ناشی از عملیات (CFO_t)، جریان‌نقدی خالص ناشی از فعالیت‌های عملیاتی است که مطابق صورت تطبیق جریان نقدی ناشی از عملیات محاسبه شده است. CFO_t به روش زیر برآورد می‌گردد:

$$CFO_t = EBIT_t + D_t - \Delta CA_t + \Delta CASH_t + \Delta CL_t - \Delta STDEBT_t$$

E_{BIT}_t: سود قبل از کسر بهره و مالیات؛ D_t: هزینه استهلاک؛ ΔCA_t: تغییر در دارایی‌های جاری؛ ΔCASH_t: تغییر در وجه‌نقد و سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت؛ ΔCL_t: تغییر در بدهی‌های جاری؛ ΔSTDEBT_t: تغییر در بدهی‌های کوتاه‌مدت (حصه جاری بدهی‌های بلندمدت).

رقم کل اقلام تعهدی (ACCR_t)، از طریق تفاوت میان عایدی‌ها و جریان‌های نقدی ناشی از فعالیت‌های عملیاتی به دست می‌آید؛ به عبارتی:

$$ACCR_t = EARN_t - CFO_t$$

تمامی متغیرها با استفاده از کل دارایی‌های ابتدای سال (TA_{t-1}) هم مقیاس می‌گردند. در این مقاله از مدل جونز به منظور برآورد اقلام تعهدی عادی و غیرعادی استفاده می‌شود:

$$(1) \frac{ACCR_t}{TA_{t-1}} = a_1 + \left[\frac{1}{TA_{t-1}} \right] + a_2 \left[\frac{\Delta REV_t}{TA_{t-1}} \right] + a_3 \left[\frac{PPE_t}{TA_{t-1}} \right] + e_t,$$

ΔREV_t، تغییر در درآمدهای فروش سال t و PPE_t، خالص اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در سال t

1. Buy-and-hold

جدول (۱) آمارهای توصیفی

مشاهدات	ثبت٪	حد اکثر	حداقل	میانه	انحراف معیار	میانگین	متغیرها
۱۲۵۶	۷۷/۳	۲/۶۱۸	-۰/۹۶۲	۰/۱۴۳	۰/۲۱۸	۰/۱۸۸	عایدی‌ها
۱۲۵۶	۴۰/۶	۱/۸۱۷	-۰/۲۸۶	۰/۱۶۰	۰/۲۱۷	۰/۱۷۸	جريان‌های نقدی
۱۲۵۶	۸۸/۶	۲/۶۳۱	-۱/۴۶۹	-۰/۰۲۶	۰/۲۲۶	-۰/۲۸۰	کل اقلام تعهدی
۱۲۵۶	۱۹/۱	۳/۱۶۴	-۶/۰۷۰	۰/۲۱۶	۰/۵۱۱	-۰/۱۴۳	اقلام تعهدی غیر عادی
۱۲۵۶	۹۳/۰	۶/۰۲۴	-۱/۵۰۳	-۰/۲۵۶	۰/۴۵۲	-۰/۱۳۷	اقلام تعهدی عادی
۱۲۵۶	۶۴/۰	۲/۳۳۰	-۰/۷۱۶	۱۲/۸۱	۰/۵۱۸	۲۴/۱۸۹	بازدهی
۱۲۵۶	۳۵/۴	۰/۹۸۱	-۰/۹۹۷	-۱۶/۹۲	۰/۳۵۵	-۱۵/۳۱۶	بازدهی تعديل شده

* تمامی متغیرها، به استثنای بازده و بازده غیر عادی (تعديل شده به ازای اندازه)، با استفاده از رقم کل دارایی‌ها در ابتدای دوره هم مقیاس شده‌اند.

نسبتاً اندک است (ضریب همبستگی = ۰/۴۷) و این اقلام، تقریباً بخش بزرگ‌تر اقلام تعهدی کل را شامل می‌شود. اقلام تعهدی غیر عادی، نسبتاً بزرگ‌تر و متغیرترین بخش اقلام تعهدی کل است، درحالی که اقلام تعهدی عادی، کوچک‌تر و بخش ثابت‌تر اقلام تعهدی کل است.

جدول ۲، میانگین ضریب همبستگی پرسون خاص شرکت، میان متغیرهای انتخابی را نشان می‌دهد. همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌گردد، ضریب همبستگی میان اقلام تعهدی و جريان‌های نقدی، منفی است. ضریب همبستگی بین کل اقلام تعهدی و اقلام تعهدی عادی، در مقاله حاضر، پایین است و همبستگی میان اقلام تعهدی کل و اقلام تعهدی غیر عادی نیز،

جدول (۲) ضرایب همبستگی پرسون

اقلام تعهدی غیر عادی	اقلام تعهدی عادی	کل اقلام تعهدی	جریان‌های نقدی	عایدی‌ها	
۰/۱۲	-۰/۱۱	۰/۰۹	۰/۰۶	۱/۰۰	عایدی‌ها
-۰/۳۱	۰/۰۷	-۰/۵۷	۱/۰۰	۰/۰۶	جريان‌های نقدی
۰/۴۷	-۰/۰۳	۱/۰۰	-۰/۵۷	۰/۰۹	کل اقلام تعهدی
-۰/۹۰	۱/۰۰	-۰/۰۳	۰/۰۷	-۰/۱۱	اقلام تعهدی عادی
۱/۰۰	-۰/۹۰	۰/۴۷	-۰/۳۱	۰/۱۳	اقلام تعهدی غیر عادی

می‌شوند. به منظور آزمون این که آیا ضرایب ارزشیابی^{*}(۷ها) به طرز معنی‌داری متفاوت از ضرایب پیش‌بینی(۷ها) به دست آمده از مرحله اول هستند یا خیر، در مرحله دوم، معادلات (۲) و (۳) به طور مشترک، پس از اعمال محدودیت‌های قیمت‌گذاری عقلایی، $\gamma_q^* = \gamma_q$ یا $\gamma_q^* < \gamma_q$ برآورد می‌شوند. میشکین نشان داد که آماره نسبت درست‌نمایی^۴(q)^۵(x^۲) مجانباً تحت این فرضیه صفر توزیع می‌شود که بازار یک جزو یا تعداد بیشتری از اجزای عایدی‌ها را با توجه به نقش آن‌ها در عایدی‌های سال بعد به طور عقلایی قیمت‌گذاری می‌کند [۱۸]. اما از آنجاکه در مقاله حاضر آماره به شدت بزرگ است، نمی‌توان از نسبت درست‌نمایی استفاده کرد و در ضمن باید یادآوری کرد که نمی‌توان برای مدل‌های غیرخطی از نسبت درست‌نمایی استفاده کرد، مگر در مواردی که معادله بر حسب رگرسیون نوشته شده باشد. در این مقاله از آزمون والد^۶ استفاده می‌شود و یادآوری می‌شود که در مدل‌های غیرخطی، آماره F و کای دو، هر دو آزمون‌های جانی هستند.

در این مقاله، چنانچه آماره والد به اندازه کافی بزرگ باشد، قیمت‌گذاری عقلایی یک یا تعداد بیشتری از اجزای عایدی‌ها (به عبارتی، $\gamma_q^* = \gamma_q$ یا $\gamma_q^* < \gamma_q$)، رد خواهد شد.

پانل الف جدول ۲، ضرایب برآورده برای معادلات (۲) و (۳) در مرحله اول را ارایه می‌کند.^۷ ضریب ارزشیابی^۸(۱/۰۵) جریان‌نقدی ناشی از فعالیت‌های عملیاتی، کوچکتر از ضریب پیش‌بینی^۹(۲/۰۹) است، که بیان می‌کند بازار توانایی جریان

آزمون قیمت‌گذاری اقلام تعهدی غیرعادی آزمون میشکین

میشکین (۱۹۸۳)، برای آزمون فرضیه انتظارات عقلایی^۱ در اقتصاد کلان، چارچوبی ارایه کرده است [۱۸] که در این مقاله از آن برای آزمون این نکته استفاده می‌شود که آیا بازار اقلام تعهدی غیرعادی را با توجه به برآورد عایدات سال آتی به طور عقلایی قیمت‌گذاری می‌کند یا خیر؟ در واقع رگرسیون زیر، به شکل حداقل مربعات غیرخطی تعمیم یافته مکرر^۲ به شکل حداقل مربعات وزنی^۳ بر روی داده‌های تجمعی (برآورد می‌گردد):

$$(۲) EARN_{t+1} = \gamma_0 + \gamma_1 CFO_t + \gamma_2 NAC_t + \gamma_3 ABNAC_t + v_{t+1},$$

$$(۳) SIZEAJR_{t+1} = \alpha + \beta(EARN_{t+1} - \gamma_0 - \gamma_1 CFO_t - \gamma_2 NAC_t - \gamma_3 ABNAC_t) + \varepsilon_{t+1},$$

متغیرهای رگرسیون به همان ترتیب هستند که پیش‌تر تعریف شد. معادله (۲)، معادله پیش‌بینی است که ضرایب پیش‌بینی (۷ها) اقلام تعهدی غیرعادی و سایر اجزای عایدات یک سال بعد را برآورد می‌کند. معادله (۳)، معادله ارزشیابی است که ضرایب ارزشیابی (۷ها) بازار برای اقلام تعهدی غیرعادی و سایر اجزای عایدات را برآورد می‌کند. همانند آزمون میشکین (۱۹۸۳)، معادله (۲) و معادله (۳) با هم و با استفاده از رویکرد برآورد حداقل مربعات غیرخطی تعمیم یافته مکرر به شکل حداقل مربعات وزنی در دو مرحله برآورد می‌شود.

در مرحله اول، معادلات (۲) و (۳) به طور مشترک و بدون اعمال هیچ محدودیتی بر ۷ها و ^{*}۷ها برآورد

4. Likelihood Ratio Statistic

5. Wald

۶. ضرایب برآورده α ، β و γ گزارش نشده‌اند، زیرا این ضرایب نخشی در قیمت‌گذاری بازار اجزای عایدات ندارند.

1. The Rational Expectations Hypothesis
2. Iterative Generalized Nonlinear Least Squares
3. Weighted Least Squares

قیمت گذاری می کند. قیمت گذاری بالا در خصوص اقلام تعهدی غیرعادی شدیدتر است، زیرا آماره والد (۳۵۸/۸۶)، مورد خاص فرضیه صفر که بیان می دارد بازار اقلام تعهدی عادی و غیرعادی را به یک میزان بالا قیمت گذاری می کند ($\gamma_2 = \gamma_3 = 0.7$ *)، رد می کند. سرانجام، آماره آزمون والد ۳۷۵/۱۹، فرضیه صفری که بیان می داشت بازار هر سه جزو عایدی ها را به طور عقلایی قیمت گذاری می کند نیز، رد می کند ($0.0000 < p$).

در کل آزمون میشکین نشان می دهد که بازار تداوم جریان های نقدی ناشی از فعالیت های عملیاتی را کم برآورد کرده و بنابراین آن را پایین قیمت گذاری می کند. اگرچه به نظر می رسد بازار اقلام تعهدی غیرعادی را بیشتر از اقلام تعهدی عادی، بالا قیمت گذاری می کند، این نکته قابل توجه است که بازار تداوم اقلام تعهدی عادی و غیرعادی را نسبتاً بالا برآورد کرده و بنابراین هر دوی آنها را بالا قیمت گذاری می کند. به عبارتی، با توجه به ضرایب، نمی توان گفت که لزوماً اقلام تعهدی عادی بالا قیمت گذاری شده اند. نتایج این پژوهش، با نتایج ژئی (۲۰۰۱) سازگار است.

نقدي ناشی از فعالیت های عملیاتی را در پیش بینی عایدی ها سال بعد، پایین قیمت گذاری می کند. به منظور آزمون این که آیا این قیمت گذاری تا چه حد، به لحاظ آماری، معنی دار است، معادلات (۲) و (۳) به طور مشترک، در مرحله دوم، پس از اعمال محدودیت قیمت گذاری عقلایی (به عبارتی $\gamma_1 = 0.7$ *)، برآورد گردیده اند. آماره والد ۳۵۸/۷۹ گزارش شده در پانل ب جدول ۲، در سطح ۰/۰۰۰۰ معنی دار است، که نشان می دهد قیمت گذاری کمتر از حد جریان نقدی ناشی از عملیات ($0.7 < \gamma_1$ *)، به لحاظ آماری معنی دار است.

پانل الف جدول ۲، نشان می دهد ضرایب ارزشیابی که بازار به اقلام تعهدی عادی ($\gamma_2 = 0.7$ *) و اقلام تعهدی غیرعادی ($\gamma_3 = 0.7$ *) می دهد، به ترتیب ۰/۹۶ و ۱/۰۷ هستند. این ضرایب از ضرایب پیش بینی همتای خود بزرگتر هستند ($0.92 < \gamma_2 = \gamma_3 = 0.93$). به ویژه γ_3 تقریباً ۱۳ درصد بزرگتر از γ_2 است. پانل ب جدول ۲، گزارش می دهد که آماره های آزمون والد، فرضیه های صفر قیمت گذاری عقلایی اقلام تعهدی عادی ($0.0008 < p$) و اقلام تعهدی غیرعادی ($0.0000 < p$) را رد می کند؛ بنابراین، بازار به طرز معنی داری هم اقلام تعهدی عادی ($\gamma_2 > 0.7$) و هم غیرعادی ($\gamma_3 > 0.7$) را بالا

جدول (۳) برآورد حداقل مربعات غیرخطی تعمیم یافته (آزمون میشکین) قیمت گذاری وجه نقد ناشی از عملیات، اقلام تعهدی عادی و اقلام تعهدی غیرعادی، توسط بازار، با توجه به عایدی های یک سال بعد:

پانل الف: قیمت گذاری اجزای عایدی ها، توسط بازار با توجه به عایدی های یک سال بعد:

$$EARN_{t+1} = \gamma_0 + \gamma_1 CFO_t + \gamma_2 NAC_t + \gamma_3 ABNAC_t + v_{t+1}, \quad (2)$$

$$SIZEAJR_{t+1} = \alpha + \beta(EARN_{t+1} - \gamma_0 - \gamma_1^* CFO_t - \gamma_2^* NAC_t - \gamma_3^* ABNAC_t) + \varepsilon_{t+1}, \quad (3)$$

ضرایب ارزش گذاری			ضرایب پیش بینی		
خطای استاندارد مجانبی	تخمين	پارامتر	خطای استاندارد مجانبی	تخمين	پارامتر
۰/۰۳۵	۱/۰۵	γ_1 جریان های نقدی	۰/۰۳۳	۲/۰۹	γ_1 جریان های نقدی
۰/۰۱۸	۰/۹۶	γ_2 اقلام تعهدی عادی	۰/۰۳۴	۰/۹۲	γ_2 اقلام تعهدی عادی
۰/۰۲۰	۱/۰۷	γ_3 اقلام تعهدی غیر عادی	۰/۰۳۱	۰/۹۳	γ_3 اقلام تعهدی غیر عادی

پانل ب: آزمون‌های قیمت‌گذاری عقلایی اجزای عایدی‌ها:

ادامه جدول (۳)

سطح معنی‌داری حاشیه‌ای	آماره آزمون والد	فرضیه صفر
۰/۰۰۰	۳۵۸/۷۹	جريان‌های نقدی: $\gamma_1 = \gamma_1^*$
۰/۰۰۰۸	۱۱/۳۲	اقلام تعهدی عادی: $\gamma_2 = \gamma_2^*$
۰/۰۰۰	۲۴/۲۳	اقلام تعهدی غیرعادی: $\gamma_3 = \gamma_3^*$
۰/۰۰۰	۳۵۸/۸۶	اقلام تعهدی عادی، اقلام تعهدی غیرعادی: $\gamma_3 = \gamma_3^* \text{ و } \gamma_2 = \gamma_2^*$
۰/۰۰۰	۳۷۵/۱۹	اقلام تعهدی عادی، اقلام تعهدی غیرعادی: $\gamma_3 = \gamma_3^* \text{ و } \gamma_2 = \gamma_2^* \text{ ، } \gamma_1 = \gamma_1^*$

به همین منظور، شرکت‌ها در هر سال، بر اساس رتبه اقلام تعهدی غیرعادی خود، به سبد‌های دهکی تقسیم می‌شوند و سپس سبد مصون شده‌ای شکل داده می‌شود که سهام شرکت‌های منفی‌ترین دهک اقلام تعهدی غیرعادی را، خریداری می‌کند و سهام شرکت‌های مشیت‌ترین دهک اقلام تعهدی غیرعادی را، می‌فروشد. پانل الف جدول ۴، متوسط ۹ ساله بازده‌های غیرعادی سالانه تعديل شده بر اساس اندازه، برای هر یک از دهک‌های اقلام تعهدی، طی سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۸۱ دوره نمونه، و همچنین بازده‌های غیرعادی سبد مصون شده را نشان می‌دهد. اعداد داخل پرانتز آماره‌های t براساس میانگین و خطای استاندارد سری‌های زمانی ۹ ساله هستند. بازده‌های غیرعادی سالانه تعديل شده بر اساس اندازه، برای منفی‌ترین دهک اقلام تعهدی غیرعادی، در سال‌های $t+1$ ($t=0/4891$ ، $t=23/9$)، $t+2$ ($t=0/1287$ ، $t=4/7$) و $t+3$ ($t=0/036$ ، $t=12/02$) به طرزی بی‌معنی مشت هستند. بر عکس، بازده‌های غیرعادی سالانه تعديل شده بر اساس اندازه، برای مشت‌ترین دهک اقلام تعهدی غیرعادی در سال‌های $t+1$ ($t=-0/1412$)، $t+2$ ($t=-0/0806$)، $t+3$ ($t=-0/073$)، $t=14/2$ به طرزی بی‌معنی منفی‌اند.

آزمون سبد مصون شده^۱ آزمون میشکین بیان می‌دارد که بازار به گونه‌ای عمل می‌کند که گویی ضریب ارزشیابی بزرگ‌تری نسبت به ضریب پیش‌بینی به اقلام تعهدی غیرعادی می‌دهد؛ در نتیجه، قیمت سهام شرکت‌هایی با اقلام تعهدی غیرعادی منفی، باید پایین‌تر از ارزش ذاتی^۲ آن‌ها و از سوی دیگر قیمت سهام شرکت‌هایی با اقلام تعهدی غیرعادی مثبت، باید بالاتر از ارزش ذاتی^۳ آن‌ها باشد. چنانچه استراتژی معاملاتی داشته باشیم که نشان دهد اگر شرکت‌هایی در منفی‌ترین دهک به لحاظ اقلام تعهدی غیرعادی، آن‌هایی که از همه پایین‌تر ارزش‌گذاری شده‌اند را خریده و شرکت‌هایی در مثبت‌ترین دهک به لحاظ اقلام تعهدی غیرعادی، آن‌هایی که از همه بالاتر ارزش‌گذاری شده‌اند را فروخته‌اند، در سال‌های بعد بازده غیرعادی مثبت خواهیم داشت؛ بنابراین استنباط‌های صورت گرفته از طریق آزمون میشکین مبنی بر این که بازار اقلام تعهدی غیرعادی در سال شکل‌گیری سبد بالا را قیمت‌گذاری می‌کند، بیشتر قابل پشتیبانی هستند^[۱۸].

1. The Hedge-Portfolio Test
2. Undervalued
3. Overvalued

می شود، نشان می دهد که بازار اقلام تعهدی عادی را بالا قیمت گذاری می کند.

نمونه مقاله حاضر هم شامل شرکت هایی با سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند و هم شرکت هایی با سال مالی منتهی به ماه های دیگر است. اطلاعات حسابداری برای هر سال مالی مفروض، در تاریخ های تقویمی متفاوت از ماهی که سال مالی شرکت در آن پایان می یابد، در اختیار بازار قرار خواهد گرفت. بنابراین، سرمایه گذار در عمل نمی تواند مستقیماً استراتژی معاملاتی ارایه شده در سبد مصون شده جدول ۴ را اجرا کند. بازده های غیرعادی گزارش شده در جدول ۴ را می توان، متوسط بازده های غیرعادی پرتفوہای مصون شده، در سال های مالی منتهی به ماه های متفاوت دانست.

به طور خلاصه می توان گفت که آزمون سبد مصون شده، یافته های آزمون میشکین را که بیان می کرد بازار اقلام تعهدی غیرعادی را بالا قیمت گذاری می کند، تأیید می نماید؛ اما قیمت گذاری بالای اقلام تعهدی عادی تأیید شده توسط آزمون میشکین را تأیید نمی کند. در کل، می توان نتیجه گرفت که بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را بالا قیمت گذاری می کند؛ اما لزوماً اقلام تعهدی عادی را نادست قیمت گذاری نمی کند و یافته اسلوان (۱۹۹۶) در این خصوص که بازار کل اقلام تعهدی را بالا قیمت گذاری می کند، عمدتاً به دلیل اقلام تعهدی غیرعادی است.

بنابراین سبد مصون شده، بازده های غیرعادی سالانه تعديل شده را به ترتیب، بر اساس اندازه ۵۱ درصد ($t=0/۳۰۹۶$)، ۲۰ درصد ($t=0/۱۱۶۴$) و ۲۶ درصد ($t=0/۰۷۵$) در سال های $t+1$ ، $t+2$ و $t+3$ ایجاد می کند. بازده های غیرعادی مثبت معنی دار سبد مصون شده در سال های $t+1$ و $t+2$ و $t+3$ ، با این مفهوم که بازار اقلام تعهدی غیرعادی را در سال تشکیل سبد (سال t)، بالا قیمت گذاری می کند، سازگار است.

زمانی که سبد مصون شده را بر اساس اقلام تعهدی عادی شکل می دهیم، متوسط بازده های غیرعادی سالانه در سال های $t+1$ ، $t+2$ و $t+3$ ، برای منفی ترین دهک منفی و برای مثبت ترین دهک اقلام تعهدی عادی، به شکلی بی معنی مثبت هستند. متوسط بازده های غیرعادی سالانه برای سبد مصون شده، به ترتیب در سال های $t+1$ ، $t+2$ و $t+3$ $-18/۳۱$ - درصد، $-16/۰۲$ درصد و -6 درصد بوده است (پانل ب جدول ۴). این حقیقت که بازده های غیرعادی سبد مصون شده بر مبنای اقلام تعهدی عادی برای دهک اول به طرزی بی معنی، منفی است، نشان می دهد که بازار اقلام تعهدی عادی را در سال t ، نادرست قیمت گذاری نکرده است. در کل، نتایج آزمون سبد مصون شده، بر روی مثبت ترین و منفی ترین دهک (به عبارتی 20 درصد از نمونه)، به شکلی بی معنا، نشان می دهد که بازار اقلام تعهدی عادی را بالا قیمت گذاری می کند. این در حالی است که آزمون میشکین که برای کل نمونه اجرا

جدول (۴) میانگین سری زمانی بازده‌های غیرعادی سالانه تعدیل شده به ازای اندازه برای هر سبد در سه سال پس از شکل‌گیری (ارقام به درصد)

پانل ب) اقلام تعهدی عادی			پانل الف) اقلام تعهدی غیرعادی			
سال+3	سال+2	سال+1	سال+3	سال+2	سال+1	
-۰/۲۵۱	-۹/۹۲۰	-۱۳/۶۷۹	۱۲/۰۲۴	۴/۷۷۷	۲۳/۹۶۱	پایین ترین (-)
(۰/۳۸۳۵)	(۰/۱۵۲۲)	(۰/۰۶۶۴)	(۰/۰۳۶۷)	(۰/۱۲۷۸)	(۰/۴۸۹۱)	
۳/۶۰۱	۱/۷۳۱	-۶/۷۹۹	۱۱۳/۲۲۹	۸۷/۲۴۸	۷۴/۶۹۲	
(۰/۱۱۴۳)	(۰/۰۸۸۰)	(-۰/۰۳۱۷)	(۰/۰۷۰۶)	(۰/۰۴۴۰)	(۰/۰۳۱۱)	
-۸/۰۸۶	۳/۷۱۴	-۳۳/۲۰۹	-۱۸/۲۰۹	۵/۳۹۸	۳۶/۳۱۲	
(-۰/۰۹۱۳)	(۰/۰۱۳۵)	(۰/۰۶۶۹)	(-۰/۰۶۶۹)	(-۰/۰۰۶۳)	(۰/۰۷۳۰)	
-۱/۸۸۶	۱/۹۳۳	۱/۴۶۵	۴۰/۵۲۹	۳۵/۱۰۱	۲۵/۹۳۳	
(۰/۱۱۵۸)	(۰/۱۳۳۵)	(۰/۱۳۱۳)	(۰/۰۷۰۹)	(۰/۰۴۷۴)	(۰/۰۰۷۷)	
۲/۱۷۹	۴/۷۴	-۱/۲۰۷	۰/۷۳۵	۳/۱۸۳	-۰/۲۳۵	
(۰/۱۳۴۸)	(۰/۱۷۵۶)	(۰/۰۸۰۹)	(-۰/۰۳۲۹)	(-۰/۰۲۲۴)	(-۰/۰۳۷۰)	
-۰/۸۰۹	۳/۵۴۸	۲/۸۷۹	۱۶/۳۰۸	۱۸/۱۲۹	۴/۴۰۴	۶
(-۰/۰۲۶۵)	(-۰/۰۰۹۳)	(-۰/۰۱۱۹)	(۰/۰۴۳۶)	(۰/۰۵۰۴)	(-۰/۰۰۰۳)	
۱۳/۲۲۵	۵/۵۲۲	-۴/۲۹۳	۸/۳۵۶	۱۰/۸۹۱	۳/۵۶۱	
(-۰/۰۹۵۲)	(-۰/۱۱۶۸)	(-۰/۱۴۴۵)	(-۰/۰۸۹۲)	(-۰/۰۶۱۳)	(-۰/۱۴۱۹)	
۱۳۴/۱۷	۶۷/۵۴۲	۵۲/۵۶۲	۱۱/۴۸۲	۲/۸۰۵	-۰/۶۳	
(۰/۵۰۸۹)	(۰/۰۳۲۴۹)	(۰/۰۲۸۳۵)	(۰/۰۷۷۱)	(۰/۰۰۵۱)	(-۰/۰۲۳۵)	۸
-۳۰/۷۳۸	-۳۳/۴۶۸	-۴۰/۷۴۱	-۱/۷۵۸	۱/۴۴۵	-۳/۶۱۱	
(-۰/۱۱۸۳)	(-۰/۱۲۱۱)	(-۰/۱۲۸۵)	(-۰/۱۳۴۳)	(-۰/۰۷۷۰)	(-۰/۱۶۷۴)	
۶/۲۲	۶/۱۰۷	۴/۶۳۱	-۱۴/۲۹۴	-۱۵/۷۷۷	-۲۷/۶۷۴	
(۰/۰۷۵۲)	(۰/۰۷۴۰)	(۰/۰۵۷۵)	(-۰/۰۷۳۰)	(-۰/۰۸۰۶)	(-۰/۱۴۱۲)	
-۶/۰۰۵	-۱۶/۰۲۷	-۱۸/۳۱	۲۶/۹۱۳	۲۰/۵۵۴	۵۱/۶۳۵	مصنون شده
(۰/۱۰۵۳)	(۰/۰۰۰۲)	(۰/۰۲۳۷)	(۰/۰۷۵۰)	(۰/۱۱۶۴)	(۰/۳۰۹۶)	
۵۷۷	۸۱۳	۱۰۳۸	۵۵۷	۸۱۳	۱۰۳۸	
						تعداد

* سبد مصنون شده، هم برای اقلام تعهدی عادی و هم غیرعادی، با اتخاذ موقعیت خرید در سبد دهک اول(منفی ترین دهک) و اتخاذ موقعیت فروش در سبد دهک آخر(مبثت ترین دهک)، تشکیل می شود.

** ارقام داخل پرانتز آماره‌های \pm هستند.

نتایج آزمون میشکین نشان داد که بازار، هم اقلام

تعهدی عادی و هم غیرعادی را بیش از حد ارزیابی می کند و بنابراین آنها را بالا قیمت‌گذاری می کند. اگر قیمت‌گذاری بالا برای اقلام تعهدی غیرعادی شدیدتر

نتیجه‌گیری

در این مقاله، به بررسی این پرسش پرداختیم که آیا بازار، اقلام تعهدی غیرعادی برآورد شده طبق مدل جوئز را به طور عقلایی قیمت‌گذاری می کند یا خیر؟

درستی در نظر نمی‌گیرد. پژوهش‌های بعدی می‌توانند عواملی را که به طور سیستماتیک، توانایی پسمندی‌های مدل جونز (۱۹۹۱) را برای درنظر گرفتن اثر اختیارات مدیریت، تحت تأثیر قرار می‌دهند، شناسایی کنند. دوم این که مقاله حاضر به بررسی این نکته پرداخته است که آیا بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را در رابطه با عایدات سال بعد به اشتباہ قیمت‌گذاری می‌کند یا خیر؟ این عامل تنها یکی از ابعاد قیمت‌گذاری اشتباہ توسط بازار است. پژوهش‌های آتی می‌توانند سایر ابعاد یا اشکال قیمت‌گذاری اشتباہ توسط بازار را ارزیابی کنند.

منابع

- [۱] ثقیلی، علی و امیر محمدی. (۱۳۹۱). جریان‌های نقدی آتی، اقلام تعهدی غیرعادی و ریسک ورشکستگی. در پژوهش‌های حسابداری مالی، دانشگاه اصفهان، ۴(۳)، صص ۱-۱۲.
- [۲] مشایخی، بیتا؛ اسماعیل فدائی‌نژاد و راحله کلاله رحمنی. (۱۳۸۸). قدرت توضیح دهنگی اقلام تعهدی (غیر عادی) در رابطه با رفتار بازده سهام: بررسی تأثیر سود و ریسک سیستماتیک شرکت‌ها. در تحقیقات حسابداری، ۱(۴)، صص ۱۶۴-۱۸۳.
- [۳] مهرانی، کاوه و امید زارع زادگان. (۱۳۹۲). کیفیت سود، ریسک ورشکستگی و جریان‌های نقدی آتی، در بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۲۰(۱)، صص ۹۳-۱۱۲.
- [۴] Barth, M. E., W. H. Beaver, Hand J. R. M. and W. R. Landsman. (1999). Accruals, Cash flows and Equity Values. *Review of Accounting Studies*, (3), pp. 205-229.
- [۵] Chan, Konan, Jegadeesh, Narasimhan, Chan, Louis K.C. and Josef Lakonishok. (2006). Earnings Quality and Stock Returns. *Journal of Business*, (July).
- [۶] Chan, L-C Ann; Edward Lee and Stephen Lin. (2009). The Impact of Accounting

است، نتایج آزمون سبد مصون شده، قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی غیرعادی را تأیید می‌کند، اما قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی عادی را تأیید نمی‌کند. در کل، نتایج این مقاله نشان می‌دهد که بازار، اقلام تعهدی غیرعادی را بالا قیمت‌گذاری می‌کند؛ در حالی که شواهد مربوط به قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی عادی، ضعیف هستند. مقاله حاضر، یافته‌های ساپر امنیام (۱۹۹۶) را مبنی بر این که بازار اقلام تعهدی غیرعادی را قیمت‌گذاری می‌کند، از طریق ارایه شواهد مستقیمی از قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی غیرعادی، در رابطه با عایدی‌ها یک سال بعد آن، بسط می‌دهد. همچنین این مقاله، از طریق ارایه این مطلب که فقدان تداوم عایدی‌ها و قیمت‌گذاری بالای اقلام تعهدی، هر دو، نتیجه اقلام تعهدی غیرعادی هستند، یافته‌های اسلوان (۱۹۹۶) را نیز بسط می‌دهد. همچنین یافته‌های این مقاله با یافته‌های زی (۲۰۰۱) و چنگ و همکارانش (۲۰۱۲) سازگار است. نتایج این پژوهش با نتایج دریک و همکارانش (۲۰۰۸) همانگ است چرا که آن‌ها نیز از آزمون میشکین برای بررسی قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی استفاده کردند و نشان دادند که هرچه کیفیت افشا بالاتر برود، از میزان قیمت‌گذاری نادرست کاسته می‌شود. از سوی دیگر، نتایج این پژوهش، با پژوهش ال‌سی چان و همکارانش (۲۰۰۹) درباره بررسی نقش کیفیت اطلاعات حسابداری در کاهش قیمت‌گذاری نادرست اقلام تعهدی، هم سازگار است. البته لازم به ذکر است که این نتایج با یافته‌های مشایخی و فدائی‌نژاد (۱۳۸۸) سازگاری چندانی ندارد.

این مطالعه، چندین موضوع را برای پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌کند. اول این که مدل برآورد اقلام تعهدی غیرعادی جونز، اثر اختیارات مدیریت را به

- and Business Research, 40 (summer), pp. 178–192.
- [13] Lev, B. (1989). On the Usefulness of Earnings and Earnings Research: Lessons and Directions from two Decades of Empirical Research. *Journal of Accounting Research*, 27(Suppl.), pp. 153–201.
- [14] Mishkin, F. (1983). A Rational Expectations Approach to Macroeconometrics: Testing Policy Effectiveness and Efficient-Markets Models. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- [15] Ohlson, J. A. (1995). Earnings, Book Values and Dividends in Security Valuation. *Contemporary Accounting Research*, 12 (Spring), pp. 661–687.
- [16] Park, Y. W. and H. H. Shin. (2004). Board Composition and Earnings Management in Canada. *Journal of Corporate Finance*, 10, pp. 431–457.
- [17] Sloan, R. G. (1996). Do Stock Prices Fully Reflect Information in Accruals and Cash flows about Future Earnings?. *The Accounting Review*, 71 (July), pp. 289–315.
- [18] Xie, Hong. (2001). The Mispicing of Abnormal Accruals. *The Accounting Review*, 76 (3), (July), pp. 357-373.
- Information Quality on the Mispicing of Accruals: The case of FRS3 in the UK. *Journal of Account. Public Policy* 28, pp. 189–206.
- [7] Cheng, AGNES, Cathy Zishang, and Wayne Thomas. (2012). Abnormal Accrual Estimates and Evidence of Mispicing. *Journal of Business Finance & Accounting*, 39(1) & (2), pp. 1–34.,
- [8] Drake, Michael; James Myers, and Linda Myers. (2009). Disclosure Quality and the Mispicing of Accruals and Cash Flow. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, July, 24 (3), pp. 357-384.
- [9] Freeman, R., J. Ohlson, and S. Penman. (1982). Book Rate-of-Return and Prediction of Earnings Change: An Empirical Investigation. *Journal of Accounting Research*, 20 (autumn), pp. 3 - 42.
- [10] Habib, A. (2008). The Role of Accruals and Cash Flows in Explaining Security Returns: Evidence from New Zealand. *Journal of International Accounting, Auditing & Taxation*, 17, pp. 51-66.
- [11] Jones, J. (1991). Earnings Management During Import Relief Investigations. *Journal of Accounting Research*, 29 (autumn), pp. 193-228.
- [12] Lee, T. A. (1974). Enterprise Income: Survival or Decline and Fall?. *Accounting*

Archive of SID